

La lluita per l'equitat de gènere centra els actes de commemoració del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones

“Prou precariat! Treball, vida i drets!” és el crit reivindicatiu d'aquest 8 de Març, Dia Internacional de les Dones. CCOO de Catalunya fa una crida a participar en una jornada de reflexió i acció per construir el camí cap a l'equitat de gènere. ■

ACTES CENTRALS

9 de març

9.30 h Taula rodona. Espai per a la reflexió. Moderat per Josep Maria Romero, secretari d'Organització de CCOO de Catalunya. Amb la intervenció d'Amparo Loren, secretària general de la Secció Sindical de la Federació de Sanitat a Lleida, i Alba Garcia, secretària de la Dona i Cohesió Social de CCOO de Catalunya. (Lloc: edifici de CCOO de Catalunya, Via Laietana, 16, de Barcelona.)

11.45 h Acció reivindicativa. Sortida des l'edifici de CCOO de Catalunya fins a Foment del Treball, on es realitzarà una acció reivindicativa i la lectura del manifest. (Lloc: Via Laietana, 32, de Barcelona.)

11 de març

18.30 h Gènere, dones i sindicalistes. La historiadora Nadia Varo presentarà el llibre *Las militantes ante el espejo. Clase y género en las CCOO del área de Barcelona (1964-1978)*, dins del marc dels actes commemoratius del 50è aniversari de CCOO, a l'espai Speakers' Corner de l'exposició “CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)” al Museu d'Història de Catalunya. (Lloc: pl. de Pau Vila, 3, de Barcelona.)

Podeu veure el manifest de CCOO Catalunya per aquest 8 de Març a la pàgina 5 i tots els actes programats per CCOO arreu de Catalunya a:

www.ccoo.cat/dones/8marc2015

editorial

De l'assemblea fundacional a l'assemblea oberta

El 20 de novembre del 1964 va tenir lloc l'assemblea fundacional de CCOO de Catalunya. S'iniciaven així 50 anys d'història del primer sindicat de Catalunya.

Els 300 sindicalistes, homes i dones, que es van reunir a l'església de Sant Medir van saber trobar les reivindicacions i les formes de lluita i d'organització per aconseguir avançar en la defensa dels drets i de les llibertats en plena dictadura.

Avui la situació laboral, social i de llibertats ha patit un important retrocés fruit de la crisi econòmica i de les polítiques neoliberals aplicades pels diferents governs. Necessitem propostes i noves formes d'organitzar-nos per fer-hi front.

Per això volem tornar a l'assemblea, oberta a l'afiliació, als treballadors i les treballadores i a la societat, per escoltar, criticar, debatre i construir les propostes de futur de les Comissions Obreres dels propers 50 anys.

Us animem a participar-hi!! ■

“Una iniciativa impulsada sense cap norma ni obligació de ser duta a terme, una acció col·lectiva que permet fer visible el treball de les dones a empreses masculinitzades, reivindicant el treball a l'empresa i l'orgull amb què realitzen la seva feina”. Amb aquestes paraules, l'any passat, el jurat

Convocat el Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral

reconeixia i concedia el Premi Aurora Gómez a la Secció Sindical de CCOO de Siemens pel projecte: “La fuerza de una imagen”.

Aquest any ja hem arribat a la sisena convocatòria del Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral, que la Fundació Cipriano García convoca amb la voluntat de reconèixer persones, col·lectius, entitats o organitzacions que s'han distingit per les seves actuacions en el món laboral i sindical destinades a eradicar o disminuir les discriminacions per raons de gènere que es donen en

aquests àmbits i, al mateix temps, atorgar valor al treball de les dones.

El termini de presentació de candidatures finalitza el 20 de maig del 2015. Es poden fer arribar per correu electrònic a fcg@ccoo.cat o bé a la seu de la Fundació Cipriano García (Via Laietana, 16, 7è, 08003, Barcelona).

Podeu consultar les bases del premi i les guanyadores de les convocatòries anteriors a www.fciprianogarcia.ccoo.cat.

Participeu-hi! ■

Les organitzacions del Pacte per la indústria a Catalunya subscriuen el segon manifest a favor de l'impuls industrial

CCOO, Foment del Treball, UGT, Pimec, el Col·legi d'Economistes de Catalunya i la UPC signaran un segon manifest que du per títol "Rellançar l'activitat productiva: una prioritat amb consens a Catalunya", amb el compromís renovat de la societat civil i a favor de l'impuls industrial, el dia 6 de març, a les 12 del migdia, al Paranimf de la Universitat de Barcelona.

L'obertura de l'acte anirà a càrrec del president del Pacte per la indústria, Joan Trullén, i hi intervindran els signants Enric Fossas, rector de la UPC; Joan B. Cases, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya; Josep González, president de Pimec; Joaquim Gay, president de Foment del Treball; Pepe Álvarez, secretari general de la UGT, i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. ■

Campanya per informar els alcaldes de l'estat de manteniment de la xarxa elèctrica

CCOO d'Indústria i MCA-UGT han convocat, els darrers mesos, fins a quatre jornades de vaga general del sector de manteniment elèctric a causa de les precàries condicions de treball i seguretat així com de la reducció de plantilla de fins al 50% de treballadors i treballadores.

Els treballadors i treballadores exposen que la falta d'inversions d'Endesa i de les empreses subcontractades en el manteniment de la xarxa elèctrica pot suposar un greu problema que es pot estendre a més sectors econòmics. CCOO d'Indústria ja ha advertit d'aquesta situació a Endesa, a les empreses subcontractades i al Govern de la Generalitat. A més s'han dut a terme reunions amb els alcaldes de Girona, Terrassa i Sabadell, i també n'hi ha de previstes a Lleida, Tarragona i Barcelona. ■

Acord final en les negociacions de Nissin, gestor logístic de Sharp

Després de quatre dies de vaga, els treballadors i treballadores de Nissin Espanya han signat l'acord que estableix la finalització de la seva relació laboral per cessament de l'activitat de l'empresa, però amb unes indemnitzacions dignes. Als treballadors i treballadores, en alguns casos amb més de 26 anys d'antiguitat, no se'ls havia proporcionat informació sobre el seu futur a l'empresa o els corresponents acomiadaments sense reconeixements ni millores.

El conflicte, després de diversos mesos de negociació, ha resultat satisfactori per a la plantilla, amb el suport de CCOO. ■

Protesta en defensa de les llibertats i el dret de vaga

En el marc de la Jornada d'acció mundial en defensa del dret de vaga convocada el 18 de febrer per la Confederació Sindical Internacional, centenars de sindicalistes es van concentrar davant les delegacions del Govern central de diferents ciutats de Catalunya, convocats per CCOO, UGT i USOC. A part de la referència al dret de vaga i de manifestació, la protesta també va anar dirigida contra la Llei de seguretat ciutadana, coneguda com la "Llei mordassa". La concentració a Barcelona va estar protagonitzada per l'estudiant Ismael Benito, el qual, juntament amb el seu company Dani, viu amb una petició judicial de fins a vuit anys de presó per haver participat en la vaga general del 29-M a Barcelona. En la seva intervenció, el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, va reclamar l'absolució dels estudiants i els sindicalistes encausats per exercir el dret de vaga, la derogació de l'apartat tercer de l'article 315 del Codi penal —que vulnera l'exercici d'aquest dret— i la retirada del projecte de reforma del Codi penal i de la Llei de seguretat ciutadana, que atempta contra les llibertats democràtiques. ■

El judici contra els estudiants Isma i Dani comença el 9 de març

El proper 9 de març comença el judici contra els estudiants detinguts a la vaga general del 29 de març del 2012. CCOO de Catalunya dona

ple suport a l'Isma i el Dani, que van ser detinguts juntament amb un altre company acusats de formar part d'un grup organitzat per generar aldarulls. El sindicat ha fet una crida a participar en la concentració de suport que tindrà lloc a les 9.00 hores al Jutjat Penal núm. 6 de la Ciutat de la Justícia. Els tres van estar més d'un mes a la presó de Quatre Camins malgrat no haver tingut res a veure amb els actes vandàlics que es van produir a la tarda. La petició judicial pot arribar fins als vuit anys de presó. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

Els delegats i delegades de la sanitat concertada reclamen el màxim suport per negociar el conveni col·lectiu del sector

El passat 19 de febrer, els delegats i delegades sindicals de CCOO, UGT, SATSE i USOC es van reunir en una assemblea i en una manifestació fins a la Conselleria de Salut per entregar el manifest de protesta al conseller de Salut, Boi Ruiz.

Els treballadors i treballadores de la sanitat concertada, que van omplir les Cotxeres de Sants amb motiu de l'assemblea, denuncien que mentre el pressupost a altres comunitats autònomes s'ha incrementat fins a un 2,06%, a Catalunya ha experimentat una davallada del 3,8%. En els darrers anys, els treballadors i treballadores han assumit retallades salarials, han renunciat a la paga extra per decret llei i han sostingut un sistema sanitari de baix cost.

En paral·lel, les condicions d'assistència a la població també s'han vist afectades, ja que han augmentat les llistes d'espera perquè encara que els professionals tenen ràtios assistencials més altes, hi ha una menor cobertura de treballadors i treballadores per baixes, així com la pèrdua de llocs de treball. D'altra banda, els sindicalistes denuncien que l'Administració està derivant l'activitat assistencial de baixa complexitat a centres privats, mentre que els centres concertats tenen els mitjans tècnics i humans aturats i les plantes tancades per manca de pressupost.

Tot i que CatSalut va aprovar l'increment d'un 3,6% de les tarifes de la sanitat concertada, els delegats i delegades de CCOO, SATSE, USOC i UGT reclamen la màxima unió entre els sectors de la sanitat i deixen la porta oberta a tots aquells que es vulguin sumar a la negociació, fent especial al·lusió a l'absència de Metges de Catalunya, per traslladar-ho a la mesa del conveni i impulsar la recuperació de drets dels treballadors i treballadores i del conveni col·lectiu, que no es reforma des del 2008. ■

CCOO i la Plataforma Unitària de la Gent Gran reclamen a la Generalitat més inversió en sanitat

La Plataforma Unitària de la Gent Gran de Catalunya, de la qual forma part la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO, es va concentrar, el passat 17 de febrer, davant la Conselleria de Salut per exigir a la Generalitat més inversió en sanitat que reperi el creixent deteriorament de l'assistència sanitària. Els representats de la plataforma van lliurar al conseller de Salut un manifest en què s'exposaven les raons del deteriorament del sistema sanitari català amb elements com la desigualtat en la distribució de les retallades, el tancament definitiu de llits hospitalaris, l'increment de les llistes d'espera o la pèrdua del caràcter públic i universal de la sanitat.

En el manifest lliurat també es recullen les reivindicacions de la plataforma amb un seguit de punts, com per exemple la reducció de les llistes d'espera, la dotació de recursos als serveis d'urgència, l'increment de places sociosanitàries o la recuperació del control públic dels preus dels medicaments, entre d'altres.

La plataforma va agrair públicament, al conjunt de professionals de la sanitat pública, que, tot i veient disminuïdes les seves condicions laborals, mantenen la qualitat i el funcionament del sistema i n'eviten la fallida. ■

Bons resultats en les eleccions sindicals de SegurCaixa Adeslas i de Nissan

Recentment s'han celebrat eleccions sindicals a dos centres de SegurCaixa Adeslas de Barcelona: als serveis centrals del carrer de Juan Gris, on s'escollia un comitè de 13 persones, i a la delegació de Barcelona de ronda de la Universitat, on s'escollia un comitè de 9. El resultat ha estat que els 22 delegats i delegades que han sortit escollits ho han estat per CCOO. Actualment, CCOO és el sindicat majoritari a escala estatal, amb una representació del 64%, mentre que l'altre sindicat que hi ha a l'empresa, la UGT, té una representació del 32%.

D'altra banda, després de les eleccions sindicals celebrades als centres de Nissan a Catalunya, CCOO valora positivament els resultats, ja que és l'únic sindicat que aconsegueix augmentar globalment la representativitat. Especialment destacable és l'augment de dos delegats al centre de la Zona Franca, on CCOO és l'únic sindicat que puja en nombre de delegats i delegades. Aquests són els resultats finals a Catalunya (entre parèntesis els resultats de fa quatre anys): Sigen, 24 (24); CCOO, 18 (16); UGT, 10 (10) i CGT, 2 (2). ■

Nova sessió a l'Speakers' Corner amb Miquel Falguera Baró, magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

En el marc de la commemoració del 50è aniversari de Comissions Obreres de Catalunya, continuen les sessions a l'Speakers' Corner, un espai de debat dins l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)", amb la voluntat de debatre, amb arguments i

idees, sobre el passat, el present i el futur del sindicalisme.

El proper dimecres, 4 març, a les 18.30 hores, al Museu d'Història de Catalunya (pl. de Pau Vila, 3, Barcelona), Miquel Falguera Baró, magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya,

parlarà sobre "La reforma laboral del 2012 i la interpretació judicial", i analitzarà el paper de la normativa laboral en les relacions laborals, les darreres tendències legislatives i les retallades de drets als treballadors i treballadores i a les organitzacions sindicals. ■

CCOO de Catalunya impulsa l'Assemblea Sindical Oberta, un espai per definir el paper del sindicat davant la nova realitat social

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya, màxim òrgan de direcció del sindicat entre congressos, ha aprovat impulsar l'Assemblea Sindical Oberta, que vol ser un espai de debat i reflexió obert a la societat per actualitzar el paper del sindicat i la seva funció davant de la nova realitat social i laboral. Aquesta Assemblea Sindical Oberta s'emmarca dins de la celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya, tindrà el seu punt de partida el proper Primer de Maig i la seva tasca arribarà fins als mesos d'octubre i novembre coincidint amb la cloenda dels actes de l'aniversari. Les conclusions d'aquests debats i reflexions serviran per orientar el sindicat de cara a la seva organització i actuació en el futur.

Segons ha explicat el secretari general del sindicat, Joan Carles Gallego, en el marc de la reunió del Consell Nacional, i posteriorment en roda de premsa, cal fer memòria i recordar que CCOO va néixer en una assemblea, però ara cal reflexionar, també en format d'assemblea oberta, sobre els canvis que s'estan produint en el mercat de treball i en la societat, que plantegen la necessitat de transformacions en la manera com s'organitza el sindicat, o en la manera com actua, i les res-

postes que cal donar davant les demandes que actualment fan els treballadors i les treballadores. Segons Gallego, la utilitat i la funció social del sindicat es manté, però en un context social i laboral molt diferent. Per aquesta raó, CCOO de Catalunya impulsa aquest debat obert als treballadors i treballadores, a l'afiliació i al conjunt de la societat. Gallego va puntualitzar "parlem d'organitzacions socials i de persones, de professionals del món de la cultura, de la universitat, de l'economia. Hem de fer una reflexió conjunta de com ha d'actuar el sindicat davant dels nous problemes dels treballadors i les treballadores com són la precarietat

laboral, la pèrdua dels llocs de treball, quines són les seves expectatives vitals... Hem de saber quines són les demandes que fa la societat al sindicat per donar respostes ajustades a la realitat actual".

El secretari general de CCOO de Catalunya ha assegurat que potser s'està sortint de la crisi des d'un punt de vista de dades macroeconòmiques, però correm el risc de patir dèficits estructurals, socials i laborals de conseqüències imprevisibles. Per evitar que aquests dèficits es consolidin cal fer-los aflorar i donar-los una resposta ajustada i efectiva. ■

Els sindicats d'Aena denuncien manca de mesures de seguretat a l'aeroport de Girona

Dimecres passat va tenir lloc una concentració de treballadors i treballadores, convocats pels sindicats d'Aena, per denunciar la manca de mesures de seguretat a l'aeroport de Girona i la manca de negociació de

les condicions de treball. La direcció d'Aena a Girona incompleix sistemàticament els acords de riscos laborals i seguretat en el treball, riscos agreujats per una gestió molt deficient, així com els requeriments de la Inspecció de Treball en matèria de riscos i seguretat. Aquests incompliments repercuteixen molt negativament en les condicions de treball dels treballadors i treballadores. Amb aquesta mobilització s'ha volgut exigir a la direcció d'Aena de l'aeroport de Girona el compliment del conjunt de mesures de seguretat i riscos laborals que la legislació vigent estableix i una major eficàcia en la gestió de l'aeroport. ■

Un preacord a l'empresa A. J. Ruz posa fi a la vaga

131 dies després del començament de la vaga, la direcció de l'empresa A. J. Ruz, SL, ha acceptat la readmissió immediata del treballador acomiadat i l'inici de les negociacions per assolir un conveni col·lectiu. Els treballadors i treballadores d'A. J. Ruz van ratificar el preacord signat davant dels Serveis Territorials del Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya a Girona.

El preacord fixa l'inici de les negociacions per al conveni col·lectiu d'empresa; el compromís per escrit de l'empresa a no adoptar represàlies envers els treballadors; que en cas d'acomiadament imprevist l'opció de triar entre la readmissió o el pagament de la indemnització serà del treballador, i la readmissió immediata del treballador acomiadat.

La plantilla ha valorat positivament el preacord, però ha lamentat la contínua actitud perjudicial de l'empresa durant els 131 dies de vaga, que ha suposat un patiment desmesurat per a la plantilla. ■

MANIFEST 8 DE MARÇ DE CCOO CATALUNYA

8 de Març
DIA INTERNACIONAL DE LES DONES
2015**PROU PRECARIETAT!****Treball, VIDA i drets**

CCOO de Catalunya ens sumem a les denúncies, a les reivindicacions i a les mobilitzacions internacionals del 8 de Març per un treball i una vida amb drets, justícia i llibertat per a les dones.

Denunciem la mentida i la hipocresia dels governs espanyol i català, que ens parlen de recuperació econòmica i de creació d'ocupació. Dia darrere dia es destrueix ocupació, que, minsament, és substituïda per llocs de treball precaris: temporals, a temps parcial, amb distribució irregular de jornada, baixos salaris i sense drets.

Denunciem que les condicions d'ocupació estan generant l'augment de la població ocupada en el llindar de la pobresa, amb un impacte més gran en les dones, lluny del que caldria esperar en una societat democràtica i en la qual encara persisteixen la bretxa salarial i la bretxa en les pensions.

Denunciem les polítiques públiques basades en les retallades i en la privatització del sistema públic per atendre les necessitats de la població (salut, educació, situacions de dependència, dret a l'habitatge i un llarg etcètera), i que en les dones generen desigualtat, discriminació i exclusió social com a ciutadanes i com a treballadores de la sostenibilitat de la vida, les quals veuen com dia a dia augmenten les seves càrregues de treball.

Denunciem la falta de polítiques públiques i de pactes socials per fer front als drets centrals de les dones, com per exemple el dret a la llibertat, al propi cos i a una vida lliure de violència. Els estereotips de sexe continuen atacant la societat i les dones. Amb les reivindicacions i les mobilitzacions dels moviments feministes i socials hem aconseguit la frenada de la reforma del dret a l'avortament, però la llosa de la reforma encara està pendent. La violència masclista en l'àmbit de la parella i en el de la feina continua essent una realitat silenciada en la nostra societat.

CCOO de Catalunya reivindicuem polítiques públiques i laborals que posin fi a la precarietat laboral i que garanteixin condicions de treball i de vida amb drets per a totes les dones, especialment per a les que pateixen un plus de precarietat: les dones joves i les dones migrants.

CCOO de Catalunya manifestem el nostre compromís per aconseguir una societat que posi les persones al centre. I per això cal plena ocupació amb drets i serveis públics universals i de qualitat per garantir les necessitats de les persones.

Exigim que totes les polítiques públiques siguin sensibles a les diferències i a les desigualtats de gènere, i que la negociació col·lectiva arribi al conjunt de la població treballadora abordant les necessitats de les dones.

#TreballVidaDrets

#8MTreballVidaDrets

Facebook: Dones de CCOO de Catalunya

Twitter: @DonesCCOOCat

Aquest 8 de Març, donem el nostre suport, amb força, a totes les propostes que en aquests moments són a l'agenda sindical, política, social i econòmica, i molt especialment a:

- **Polítiques actives d'ocupació amb perspectiva de gènere efectives per crear ocupació real, de qualitat i amb drets.**
- **Accions efectives davant la precarietat laboral, que eradiquin la bretxa i la discriminació laboral, i que afavoreixin la igualtat d'oportunitats en la promoció de les dones, en la seva formació i en la seva carrera professional.**
- **Impuls de la negociació col·lectiva sectorial i d'empresa, dels plans d'igualtat i de les mesures com els protocols d'assetjament sexual i per raó de sexe per fer front a les desigualtats de les dones en les feines remunerades.**
- **Garantia dels drets d'igualtat en sectors feminitzats amb segregació horitzontal.**
- **Aprovació i desenvolupament de la ILP de la renda bàsica de ciutadania i de la ILP d'habitatge contra els desnonaments i la pobresa energètica.**
- **Desenvolupament amb recursos de la Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i aprovació i desenvolupament del Pacte nacional contra la violència a les dones.**
- **Garantia dels drets sexuals i reproductius, del dret al propi cos i del dret a l'avortament lliure i gratuït. Recordem al Parlament la seva resolució de desenvolupar a Catalunya els mitjans per aconseguir-ho.**
- **I, finalment, en un any amb convocatòria d'eleccions municipals, autonòmiques i estatals, cal recordar als diversos partits que les polítiques han de donar resposta a les desigualtats socials i de gènere, i que sense la participació de les dones no hi ha democràcia.**

CORNELIA REETZ, directora de la campanya Stop TTIP

“Hi ha estudis que han arribat a la conclusió que amb el TTIP es perdran 600.000 llocs de treball”

Cornelia Reetz és la directora de la campanya Stop TTIP, una aliança en la qual participen 351 organitzacions de 25 països europeus i que s’ha proposat aturar les negociacions sobre l’Acord transatlàntic de comerç i inversions. En dos mesos van recollir les signatures necessàries per complir els requisits d’una iniciativa ciutadana europea (1 milió de signatures en 7 països diferents) que, malauradament, va ser rebutjada. La lluita contra el TTIP es desenvolupa en bona part als mitjans i a les xarxes socials i, en aquest sentit, Cornelia Reetz aporta, juntament als seus estudis de ciències polítiques, una bona experiència en activisme social, cooperació i realització d’audiovisuals sempre per a causes solidàries.

■ **Hem aconseguit posar el TTIP (Acord transatlàntic per al comerç i la inversió) a l’agenda pública, però de vegades ens temem que aquest fet deixa en un segon terme altres dos tractats tan importants i perillosos com el Ceta o el Tisa**

La nostra campanya Stop TTIP s’adreça tant al TTIP com al Ceta, això és, tant contra l’acord entre la UE i els EUA com contra l’acord entre la UE i el Canadà. Tisa no en forma part, perquè per la seva naturalesa és un tractat diferent. Ceta i TTIP es negocien de manera bilateral, mentre que en el Tisa hi participen diversos estats. La nostra estratègia inicial va ser la de crear una iniciativa ciutadana europea, i com que hi ha una sèrie de requisits per fer-ho, si hi haguéssim inclòs el Tisa no hauria funcionat tan bé. Això no vol dir que no creguem que no sigui significatiu. Té coses en comú amb els altres dos, com el fet que hagi estat pensat, dissenyat i estigui sent negociat amb les portes tancades, d’una manera molt poc democràtica. Per aquesta raó hem de fer tot el possible per aturar els tres acords.

■ **El TTIP és un tractat d’una certa complexitat i que costa d’explicar. Com l’explicaries tu per fer-lo comprensible a algú que encara no se n’hagi pogut informar suficientment?**

El TTIP és un intent de crear una àrea de lliure comerç entre els EUA i la UE. Però no solament suposaria que es promouria el lliure comerç, perquè al darrere s’hi amaguen més coses. Friends of the Earth (Els Amics de la Terra) han trobat un símbol molt adient, el del cavall de Troia, en el qual, a la part de fora, podem llegir lliure comerç, però a dins conté qüestions molt diferents. Nosaltres ens temem que aquest acord serà aprofitat per donar carta de llibertat a grans multinacionals i ampliar els seus drets. Seria molt difícil, un cop adherits,

sortir d’un acord d’aquesta mena, i allò que es vol acordar concedeix a les multinacionals encara més drets dels que ja tenen. Si pensem en la situació actual, aquestes tampoc s’haurien de queixar gaire de la seva situació, en l’àmbit fiscal, per exemple. Mitjançant el TTIP o el Ceta es pretén introduir una nova instància d’arbitratge que tan sols servirà perquè les multinacionals puguin denunciar els estats, i no a l’inrevés. També es pretén que certes regulacions que estan fetes per defensar-nos a nosaltres, els ciutadans i ciutadanes, ja sigui en qualitat de consumidors, ja sigui per defensar el nostre entorn, puguin ser rebaixades. Per això som contraris a aquest acord. Ens imaginem la convivència a Europa d’una manera bastant diferent...

■ **El TTIP ens afecta com a persones consumidores, però també com a ciutadans i ciutadanes, ja que retalla els nostres drets democràtics i, com a treballadors i treballadores, ataca els nostres drets laborals...**

Tornant al tema del medi ambient. A la UE existeix el principi de precaució o de cautela, que significa que si s’introdueix una nova substància o un nou producte en el mercat, s’ha de comprovar que no sigui nociu. Correspon als fabricants demostrar que no ho és. Als EUA el procediment és a l’inrevés. Allí el públic ha de demostrar que alguna cosa és nociva perquè pugui ser prohibida. A la UE la protecció és més alta que als EUA. En el cas del TTIP, es negocia que molts estàndards siguin equiparats. Però pel que fa a la protecció del medi ambient i als drets dels consumidors, els nostres drets tenen una lògica totalment diferent de la dels EUA. Aquests estàndards no tan sols estan en perill, en el marc d’una negociació a la baixa, sinó que, a més, hi ha el perill que l’arbitratge pugui forçar que regles pensades per protegir els con-

“El TTIP és un intent de crear una àrea de lliure comerç entre els EUA i la UE”

sumidors i consumidores no siguin introduïdes per por dels estats a ser denunciats o, que en cas de denúncia, se'ls puguin cobrar els suposats prejudicis. Va passar a Hamburg, on l'empresa Vattenfall va denunciar les taxes mediambientals que s'imposaven a una central tèrmica de carbó, i van obligar a tornar-les-hi amb caràcter retroactiu. Això no és acceptable en una societat democràtica. Si les nostres institucions decideixen establir certes regles, aquestes han de ser prioritàries i no s'hi val que les multinacionals puguin intervenir-hi mitjançant tribunals d'arbitratge. Passa el mateix amb els drets laborals. Els drets de què gaudim a Europa tenen un estàndard més elevat que als EUA, on hi ha diverses normes fonamentals de l'OIT (Organització Internacional del Treball) que no s'han ratificat. És prioritari que els nostres drets a escala europea no siguin retallats, i que no es puguin oferir serveis a Europa basats en condicions laborals inferiors.

■ El TTIP es presenta com un tractat comercial, però, com deies abans, sembla que va bastant més enllà. Què és el que es pretén exactament?

El TTIP té elements d'un tractat comercial. En certa mesura es tracta d'eliminar aranzels que ja són molt baixos en el cas dels EUA i la UE. Tanmateix la major part dels objectius del tractat tindran lloc en l'àmbit no tarifari. Això vol dir, bàsicament, regulacions. El que se'ns diu és que es tracta d'evitar que sigui determinant si els intermitents són grocs o vermells, perquè l'objectiu és la seguretat. No veiem problemes a parlar d'això, no hi estem en contra frontalment. Es pot acceptar que en certs àmbits hi hagi un debat sobre la recerca d'estàndards comuns. Penso especialment en l'àmbit de l'automòbil, on sembla ser que hi ha un acord bastant clar. Però n'hi ha d'altres on és molt més perillós acceptar l'equiparació d'estàndards. A més no tan sols hem de tenir por que es rebaixin regles actualment existents a Europa, sinó també les que volem desenvolupar en el futur. Els estàndards laborals o mediambientals europeus no són perfectes. Necessitem urgentment reformes, per exemple pel que fa a les indústries càrnies, o pel que fa el salari mínim en alguns països. Però en el futur pot ser bastant més difícil millorar les regulacions si es considera que afecten els interessos comercials dels EUA o del Canadà. Per no tan sols ens hem de preocupar per l'estatu quo a

Europa, sinó també per com volem organitzar la nostra convivència en el futur. En aquest sentit, el TTIP ens lliga les mans, i no ho podem acceptar, perquè volem continuar sent sobirans en les nostres decisions.

■ La Comissió Europea s'ha adonat que té un problema amb el debat sobre el TTIP. Potser s'ha pres seriosament les denúncies de manca de transparència. Hi influeix també la 'nova' Comissió de Juncker on Cecilia Mallström substitueix en el comissariat de comerç Karel De Gucht?

La Comissió ha canviat no perquè s'hagi renovat, sinó per la pressió que es va exercir sobre ella. Sí, és cert que la Comissió ha vist que hi ha una certa indignació pública i que ha de fer alguna cosa. Per això ara estem assistint a una iniciativa de transparència. Pot ser que alguna cosa canviï amb Cecilia Mallström, que té una manera molt diferent de fer política que Karel De Gucht. Té més habilitat, i potser també és una mica més llesta, el que la converteix en una contrincant més difícil (*rialles*). Però fins i tot Cecilia Mallström mai s'hauria decidit a publicar el mandat de negociació, si no hi hagués hagut la resistència que hi va haver. Tanmateix són temes que ens aporten ben poc. En el cas de molts documents que s'han publicat no hi ha cap certesa sobre si reflecteixen l'estat actual de les negociacions, a més n'hi ha molts que continuen sense ser publicats. Els que poden entrar a la sala de lectura, continuen sense poder entrar un llapis o prendre notes per poder deixar-se aconsellar pels seus assessors i assessores, que en aquests temes tenen més coneixement de fons i aporten més criteri. En termes generals se li diu a la ciutadania que ara tot és més transparent, però en realitat no ha canviat gaire.

■ Això també s'ha vist amb la suposada consulta sobre l'ISDS (Instrument d'arbitratge empresa-estat)

Sí, aquesta consulta ha esdevingut una autèntica farsa. És inacceptable que a la ciutadania se li preguntés què n'opina, de l'ISDS, que hi hagi 150.000 persones que es posin en contacte i que després de més de mig any li diguin que un 97% de les persones no han contestat la pregunta: “Com podem reformar l'ISDS?”. Potser és la Comissió qui ha posat la pregunta equivocada. Si haguessin plantejat

si la gent volia o no l'ISDS, el 97% hagués dit que no. Ara la Comissió vol treballar amb un 3% de les respostes per extreure'n una proposta sobre com reformar l'ISDS. No tenen en compte el que se'ls ha dit a la consulta, sinó que intenten mantenir el curs que ja tenien decidit abans i legitimar-ho. Això és extremadament antidemocràtic.

■ Potser pensen que la ciutadania no entén les suposades millores que comporta el TTIP o el Ceta. Hi ha algun precedent d'un tractat que hagi beneficiat la major part de la població?

Amb el lliure comerç no n'hi ha prou. Sempre s'ha d'actuar també en altres nivells polítics per aprofitar els beneficis que puguin resultar del lliure comerç. Pot haver-hi un guany en riquesa, però aquesta s'ha de redistribuir. El problema amb la política neoliberal és que a la vegada que alliberen el comerç, desregulen amb tanta força que ja no hi pot haver redistribució. Les persones que no s'aprofiten del lliure comerç acaben perdent. En el cas del Nafta es van fer grans promeses en termes de llocs de treball, però es va destruir ocupació en sectors en els quals costa molt reorientar-se. Moltes persones van sortir perdent, mentre que moltes multinacionals van fer negoci. Els beneficis es queden en aquestes grans empreses, o en algun paradís fiscal. També amb el TTIP i el Ceta ens diuen que hi haurà creixement i ocupació, però si ho mirem en detall, hi ha quatre estudis, dos d'ells encarregats directament per la Comissió, i, d'aquests, un de fet per un institut especialment neoliberal, molt proper als bancs i a altres actors de pes, que preveu un creixement de només el 0,48% en 10 anys. Això és mínim i el guany en ocupació no es troba enlloc. Entre d'altres perquè l'estudi parteix de la premissa de la plena ocupació i del fet que si un sector perd ocupació, els aturats i aturades la recuperen en altres sectors. Això és fals. Els supòsits d'aquests estudis són poc realistes i, tot i així, arriben a resultats que no justifiquen de cap manera tot el procés.

■ De fet hi ha altres estudis que tenen una previsió bastant menys optimista.

Sí, hi ha altres estudis com el de Tufts University que utilitzen un model diferent i que arriben a la

conclusió que es perdran 600.000 llocs de treball. La Comissió prefereix especular amb el 0,48% de creixement i dir que suposarà més de 500 € per família. Però això és mentida. Ningú no diu que hi haurà una redistribució d'aquesta mena. Hi haurà qui farà molt de benefici i n'hi haurà d'altres que hi sortiran perdent. I el que ensenyava l'estudi de Tufts University és que les perdedores seran, per començar, aquestes 600.000 persones que es quedaran sense feina.

■ **Quan es parla d'una zona comercial comuna, la pregunta és si realment té sentit quan les diferències entre els EUA i Europa són tan grans.**

Depèn de com es faci. A Europa també som extremadament diversos i sí que trobo que Europa té sentit. Tinc la convicció que Europa és un gran projecte, una idea magnífica que s'ha aplicat molt malament, però encara hi podem treballar. Hi ha moltes coses que encara podem millorar i, de fet, repetim amb els EUA el mateix error que vam cometre amb Europa, quan tan sols s'intenta avançar en la liberalització dels diferents països. Però el següent pas per Europa hauria de ser assolir una Europa social, una Europa que fos solidària, que redistribuís, i on no tan sols no es liberalitzés el mercat, sinó que també s'hi reforcés la capacitat de l'estat per poder-hi intervenir. Però el principi del TTIP i del Ceta és que l'estat continuï allunyant-se de tot allò que suposi un problema, perquè el que es pretén és senzillament ampliar el mercat.

■ **A escala geopolítica, el TTIP coincideix amb les negociacions dels EUA amb Àsia pel tractat TPP, i tot junt sembla ser que deixa de banda el que és l'esperit de la multilateralitat...**

Europa també negocia amb Xina, amb Singapur, i intenta fer la seva en totes les direccions. En general, la carta geopolítica és equivocada. Contradiu l'esperit que hauria de mostrar Europa a escala mundial, en relació amb la seva riquesa, que no pot ser el de buscar l'aliança amb uns països, mentre margina els altres. Per això hem de mirar com es pot treballar al món sense voler sempre quedar-se amb els recursos dels altres, i quant més benefici millor.

“No tenen en compte el que se'ls ha dit a la consulta, sinó que intenten mantenir el curs que ja tenien decidit abans i legitimar-ho”

Tampoc la idea de la Organització Mundial del Comerç (OMC) era gaire millor, perquè no perseguia cap altre fi que la liberalització, això sí, en un marc multilateral. Ara s'ha començat a intentar assolir els mateixos objectius mitjançant acords bilaterals amb diferents països. Per desgràcia, amb aquesta estratègia s'ha tingut més èxit que amb la de l'OMC. Grans actors com els EUA tenen molta facilitat per tancar acords amb països en vies de desenvolupament que després queden decebuts quan veuen que no es compleix el que els prometien. Ara passa en un altre nivell, perquè hi ha dos grans actors, i també hi ha la voluntat que l'acord que s'assoleixi serveixi a l'OMC com a referent, o com a estàndard daurat. Això ens recorda aquells temps en els quals els EUA i Europa pensaven que havien de governar el món. Llàstima que encara estem en aquest punt.

■ **Penses que la història de la campanya anti-TTIP que has viscut tan de prop és un referent positiu per a la lluita per construir alternatives a Europa?**

La resistència envers el TTIP ha estat organitzada d'una manera molt forta als diferents països, a Anglaterra, a l'Estat espanyol, a França, però al mateix temps necessitem una estructura europea per poder fer xarxa i per aprendre els uns dels altres. La nostra campanya és també l'intent d'organitzar alguna cosa conjunta a escala europea. Vam encetar una iniciativa ciutadana europea per recollir signatures a tot Europa contra el TTIP i el Ceta, i hem tingut molt d'èxit. Ara ja tenim 1,4 milions de signatures. El que ens interessa és mostrar com n'és de forta la resistència i ensenyar que no és una cosa d'un país o d'un altre, sinó que és una qüestió europea. El que ens agrada és que ara es nota com també l'Europa central i l'Europa de l'est han començat a implicar-se. Fins fa un any no hi havia absolutament res, hi havia molt poca gent. Mitjançant la nostra campanya ara podem reforçar els activistes amb la nostra experiència perquè la puguin traslladar als seus països.

■ **Fins a quin punt es pot lligar la campanya contra el TTIP amb altres demandes, com per exemple la d'una Europa social o la de posar punt i final a les polítiques d'austeritat?**

Penso que amb el TTIP ens posem en contra d'una

política de la UE que no podem acceptar i això reforça també la solidaritat entre nosaltres, perquè ho fem conjuntament, lluitem junts per trobar alternatives. Penso que això que té el TTIP i el Ceta i que tan frustra la gent, especialment pel que fa als dèficits democràtics, reflecteix una forta pèrdua de legitimitat del projecte europeu, que no tan sols té a veure amb el TTIP, sinó també amb una Europa molt poc democràtica que s'ha de renovar des dels seus fonaments per ser útil per a les persones i no tan sols per a certs grups i corporacions.

■ **Penses que la victòria de Syriza introdueix esperança, per exemple en el procés de ratificació del Ceta i del TTIP?**

Podria suposar alguna cosa molt important per al procés de ratificació del Ceta, perquè és molt probable que sigui considerat un acord mixt i, si fos així, no tan sols ho ha de confirmar el Consell Europeu, sinó també el Parlament i els estats membres. Si Syriza no ho aprovés, l'acord, amb molta probabilitat, estaria mort, tot i que les modalitats d'aprovació encara no estan definides del tot, i no està clar si finalment serà una decisió proporcional o per unanimitat. Encara cal que es pronunciïn alguns professors i especialistes en lleis internacionals o la Cort Superior de Justícia. Pel que fa Syriza, sóc una mica escèptica, perquè ara s'han de treure de sobre la troica i tenen ben poca cosa per posar a la taula de negociació. Podria ser que Syriza es veiés condemnada a negociar, quan es vegi que l'acord s'està enfonsant, però espero que es mantingui en la seva posició i que no ratifiqui el Ceta. No oblidem, però, que Grècia té també altres preocupacions. De totes maneres si hi ha altres països que comencen a no amagar la seva postura més crítica, també ens ho posen més senzill en l'aliança alemanya i a escala europea. Penso que els propers mesos hi haurà altres parlaments que manifestin posicions contràries al Ceta i al TTIP. El francès i l'austríac ja ho han fet, l'holandès ho va fer, tot i haver de cancel·lar-ho perquè va haver-hi problemes amb el recompte. Hi ha alguns signes estimulants i la nostra propera esperança és, potser, un canvi de govern a l'Estat espanyol, on també hi ha partits que diuen que no ho ratificaran. Si és així aquesta qüestió es posarà molt interessant.